

„ენის საფიხვნო“ და ონლაინსამყარო

ტექნოლოგიური პროგრესის ეპოქაში დღითიდღე უფრო მეტად ინფორმაციული ხდება თანამედროვე საზოგადოება, რაც იძლევა აზრთა გაზიარების, ურთიერთგაცვლის საშუალებას ჩვენი ცხოვრების ნებისმიერ სფეროში. ონლაინსამყარო შეიძლება წარმოვიდგინოთ, როგორც ღია სივრცე, სადაც არ არსებობს განმარტოება, არ არსებობს მხოლოდ ერთი, მონოლოგი. აქ აუცილებლად არის დიალოგი ან უფრო მეტი, კრებული (საკრებულო). ამ კრებულს ჩვენ, ზოგადად, ვუწოდებთ „საფიხვნოს“. ამის საფუძველი მოგვცა იმან, რომ ინტერნეტსივრცეში ამ სახელწოდებით შექმნილია რამდენიმე ვებგვერდი, რომელთა ინტერესის საგანი სხვადასხვაგვარია.

ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონის მიხედვით, **საფიხვნო** (საფიხვნოსი), **საფიხვნო** (საფიხვნოსი) კუთხ. (თუმ. ფშ. ხევს.) ხალხის თავმოსაყრელი და საბაასო, სამუსაიფო ადგილი სოფელში, – **ფიხონი** (სინონ. ქიზ. დინგა)... **საფიხვნოდ** ზმნს. სამუსაიფოდ, სასაუბროდ, სალაპარაკოდ. (<http://www.ena.ge/explanatory-online>).

ქართული მატერიალური კულტურის ეთნოგრაფიულ ლექსიკონში დაწვრილებით არის აღწერილი **საფიხვნო (საფიხნო)**: „ფიხონი“ ეწოდებოდა სოფლის მამაკაცთა ყრილობას, „საფიხნო“ კი ამ კრებულისათვის განკუთვნილ ნაგებობას ან ადგილს. საფიხნოში, გარდა საქმის გარჩევისა და საუბრისა, თავს იქცევდნენ მსუბუქი საოჯახო ხელსაქმით. იქ ქალს შესვლა აკრძალული ჰქონდა. ტრადიციული **საფიხნო** იყო გამართული შატილში. იგი წარმოადგენდა ყორით ნაგებ ფარდულის ტიპის შენობას, რომელსაც წინა კედელი არ ჰქონდა. საფიხნოში განლაგებული იყო საუფროსო სკამი და ქვის სიპები, რომლებზეც უხუცესები სხდებოდნენ... (<http://www.nplg.gov.ge/gwdict/index.php?a=term&d=39&t=3843>).

საფეხვნო, საფიხვნო (ხევის.) იგივე **საანჯმნო** (თუმ.), **ერობა** (ხევი), **სანახშო** (რაჭა) – მამაკაცთა თავშესაყრელად განკუთვნილი ნაგებობა ან ადგილი. საფეხვნოში მყოფთ **ფეხონი** ერქვა, ხოლო ერთად სხდომასა და ბაასს – **ფეხნობა**. საფეხვნოს ნაგებობა ხევსურეთში მხოლოდ **შატილშია** შემონახული (<https://ka.wikipedia.org>). იგი არის **მუცოს** (X-XVIII სს. ციხე-სოფელი) მუზეუმ-ნაკრძალშიც.

ლექსიკური ერთეული **საფიხვნო**, კარგა ხანია, სალიტერატურო ენის კუთვნილებაა. იგი გვხვდება სხვადასხვა სფეროში:

ქართველ მწერალთა ენაში: „აღუდა ქეთელაური კაცია დავლათიანი, **საფიხვნოს** თავში დაჯდების, სიტყვა მაუდის გზიანი“ (ვაჟა); „ქართლის ჭირის წისქვილშიგან თხრობა, კლუბი იყო თუ **საფეხვნო** სრული!“ (ს. ჩიქოვ.); „**საფიხვნოში** დასხდნენ, ააკვამლეს ყალიონები“ (ვ. ბარნ.); „მე აჩრდილივით გადავიარე **საფიხვნო** და შინ შევედი“ (თ. ბიბილ.)... (<http://www.ena.ge/explanatory-online>);

მასმედიის ენაში: საზოგადოებრივ-რელიგიურ ინტერნეტჟურნალ „ამბიონში“ არის სტატიების რუბრიკა „**საფიხვნო**“ (<http://www.ambioni.ge/>); ჟურნალისტი ბ. მძინარაშვილი სოციალურ ქსელში აქვეყნებს სტატუსს: „ნათელა და ბაბუცა, ანუ „ტყუილი და სიმართლე კანაფის კანონპროექტის შესახებ“: „ახლა ეს მონების **საფიხვნო** რა გადაწყვეტილებას მიიღებს, ძნელი მისახვედრი არ არის!“ (<http://alia.ge/news/>: 16.09.2018);

სპორტი, ქართული ფეხბურთი: „**მსაჯთა საფიხვნო:** გამოსწორებული ტესტი და მეხუთეს მოლოდინში“ (<https://sportall.ge/fexburti/qarthuli-fekhburthi/skhvadaskhva/23854-msajtha-safikhvno->: 14:53, 10.12.2011)...

„**საფიხვნო**“ ძალიან პოპულარულია კვების ობიექტებში: ქართული სამზარეულო „**საფიხვნო**“ (თბილისი, დუმბაძის 22), სადაც შეიძლება ონლაინშეკვეთა. ელფოსტის მისამართშიც არის ასახული სამზარეულოს სახელწოდება: safikhvno@gmail.com (<HTTPS://WWW.YELL.GE/COMPANY.PHP?LAN=GEO&ID=119417>); **საფიხვნო პაზი** (რესტორნები თბილისში), სახინკლე „**საფიხვნო**“ მუხიანში (<http://relax.ge/ge/cat/tbilisi/restaurants/sapkhvinvo/>); **საფიხვნოს** სახელით სწრაფი მიტანის

სერვისი თბილისში, ბათუმში, ქუთაისში, გორსა და რუსთავში
(<https://www.menu.ge/restaurant/safikhvno.html>);

საფიხვნო არის ერთ-ერთი კომპანიის სახელწოდება: „მპს საფიხვნო“
(<https://www.companyinfo.ge/ka/corporations/353368>)...

საჯარო სკოლებში: „ქუთათურთა გამორჩეულად საყვარელი უბანი – ბალახვანი, ბალახვენელთა საფიხვნო – მე-12 სკოლა – ასე იცნობს დღეს ყველა წერეთლის ქუჩაზე მდებარე სკოლას, რომლის კედლებიდან დიდი წარსული იმზირება“
(<https://balakhvani.wordpress.com/author/fullsee/>); გურიაში სოფელ დვაბზუს საჯარო სკოლის კლუბი „საფიხვნო“ (საინფორმაციო გამოშვება „პოეზიის სადამო შალვა დადიანის სახლ-მუზეუმში“, 2018 წ. 16 მაისი: <http://guria.tv/?tag>); კაზრეთის N1 საჯარო სკოლის მოსწავლეთა კლუბი „საფიხვნო“ (http://sapixvno.blogspot.com/2015/04/blog-post_24.html);

ინტერნეტსივრცეში ამ სახელწოდებით შექმნილია რამდენიმე ვებგვერდი:

„საფიხვნო“: ბიზნესინფორმაცია საქართველოში არსებული კომპანიებისა და ორგანიზაციების შესახებ (<http://biz.aris.ge/ge/company/975/>); საფიხვნო – Home (<https://www.facebook.com/Sapikhvno/>); ქართული საფიხვნო (www.sapikhvno.org); თსუ ფორუმი > საფიხვნო (forum.tsu.ge/lofiversion/index.php?f63.html); „არმურის საფიხვნო“ (ლიტ.-ლი ფორუმი: <http://pshavi.ge/greats/khokha.html>)... Facebook: „გოგოლაურთა საფიხვნო, პროფილის სურათი ვაჟას ფოტო. კერპად მიჩნეულია ვაჟა. გვერდის მიერ გაზიარებულ ფოტოს პოსტად აქვს: gogolaurta kerpi xar vaja!!! (2012 წ. 5 დეკემბერი) (<https://www.facebook.com/search/top/?q>);

ონლაინსამყაროში მსჯელობენ ტერმინ საფიხვნოს შესახებაც: მაგალითად, თსუ ფორუმის ერთ-ერთი თემაა „რას ნიშნავს სიტყვა საფიხვნო?“

კითხვა: „მაინტერესებს რატომ მაინცდამაინც საფიხვნო რა უბედურებაა... არავინ იცით ეს ფორუმი ვინ შექმნა და საიდან მოუვიდა თავში საფიხვნო რო დაერქმია ამ თემისთვის“ (20.01.2018, 0:59).

პასუხები: „აღუდა ქეთელაური“ წაიკითხეთ“ (Sister, 20.01.2018, 0:33); „ადრე ხალხი სადაც იკრიბებოდა და უზიარებდა ერთმანეთს ლხინსა თუ ჭირს – ეწოდებოდა საფიხვნო როგორც მე ვიცი... (ჩვენებურად რო ვთქვით ჭორაობდნენ რა...)“ (Kudiani, 20.01.2018, 0:33). იქვე: ციტატა ვაჟა-ფშაველას „აღუდა ქეთელაურიდან“: „აღუდა ქეთელაური კაცია დავლათიანი, საფიხვნოს თავში დაჯდების, სიტყვა მაუდის გზიანი“. **moro Jan**-ი არ კმაყოფილდება ამ პასუხებით და გარკვეული დროის შემდეგ ისევ იმეორებს: „რას ნიშნავს სიტყვა საფიხვნო? ამიხსენით რა“ (20.01.2018, 2:08). ხუმრობით ნათქვამი პასუხით: „ორ სიტყვიანი ახსნა აქვს: **ონლაინ ბირჟა**“ – მთავრდება სჯა-ბაასი აღნიშნულ თემაზე (<http://forum.tsu.ge/lofiversion/index.php?t1475.html>).

სტუდენტური ვებგვერდის «**შავომანია (!) – შავოფობია (?) სტუდენტური ფიქრები**» ერთ-ერთი თემა ეძღვნება საკითხს „ბირჟა – უბნის საკრებულო თუ თბილისური საფიხვნო?“ საკმაოდ ვრცელი პოსტის ავტორი წერს თბილისური ბირჟების შესახებ და ბოლოს სვამს კითხვას: „რომელი ტერმინი გირჩევნიათ ისე? „უბნის საკრებულო“ თუ „თბილისური საფიხვნო?“ (merabino, 16.04.2010). დიალოგი:

– „თუ მაინც და მაინც აღნიშნული ორიდან უნდა აირჩიო, მაშინ „უბნის საკრებულოს“ მე „თბილისური საფიხვნო“ მირჩევნია – ასე დავასათაურებდი. საკრებულოს – მაინც პოლიტიკურთან მიყავხარ რა ასოციაციურად და ამიტო არა... პ.ს. „ბირჟა – თბილისური ეზო“, რა ვიცი, რას იტყვი?“ (nika niks kobaxidze)

– „არა, სათაურად იყოს ასე. მარა სამომავლოდ გავითვალისწინებ, რომ **საფიხვნოს წოდება ჯობს. თბილისური ეზოც კარგი ვარიანტია**“ (merabino) (<https://merabino.wordpress.com/2010/04/16/post20-2/>).

ინტერნეტში ერთ-ერთი ვებგვერდის სახელწოდებაა „**ქართული საფიხვნო**“, რომელიც მოიცავს 7 განყოფილებას (ჩვენი ფორუმი, სალაყო, ხელოვნება და კულტურა, პოლიტიკა...). მათ შორისაა **ო, ენავ ჩემო!** მისი განხილვის საგანია: ქართული ენა, მისი პრობლემები, ტერმინოლოგია (<http://www.sapikhvno.org>).

ჩვენი ინტერესის საგანია ენობრივ საკითხებზე, ენასთან დაკავშირებულ პრობლემატიკაზე ონლაინსამყაროში მობაასე თუ მოკამათე კრებული, რომელსაც ჩვენ

„ენის საფიხვნო“ ვუწოდეთ. მოგვიანებით, სტატიაზე მუშაობის პროცესში, წავაწყდით იაკობ გოგებაშვილის სახელობის თელავის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ვებგვერდზე განთავსებულ ინფორმაციას თესაუს ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტის, ქართული ფილოლოგიის დეპარტამენტისა და იაკობ გოგებაშვილის საზოგადოების მიერ ორგანიზებული ღონისძიების – „ქართული ენის ამაგდართა საფიხვნო“ – გამართვის (12.04.2018) შესახებ (<http://tesau.edu.ge/anonsi/1091-qartuli--enis--amagdarta--safixvnoghonisdzieba--tesaushi.html>).

ქართული ენის საჭირობოროტო საკითხებზე ინტერნეტსივრცეში იქმნება სპეციალური ჯგუფები, გვერდები ან ამა თუ იმ პირის მიერ გამოქვეყნებულ მოსაზრებას (პოსტს) მოჰყვება უამრავი კომენტარი, რაც ხშირად გადადის დიალოგური მეტყველების რეჟიმში. მაგალითად, ვებგვერდი „გრამატიკული ცნობარი“ ეხება ქართული ენის სიწმინდის დაცვასთან დაკავშირებულ ისეთ საკითხებს, როგორცაა: 1)„ვე“ ნაწილაკიანი ნაცვალსახელების მართლწერა: ერთსა და იმავეს თუ – ერთი და იგივეს, იმავე წიგნმა თუ – იგივე წიგნმა (04.04.2016); 2)ნაცვალსახელთა მართლწერა: ჩემკენ თუ ჩემსკენ? ჩვენ შესახებ თუ ჩვენს შესახებ? მე და შენ შორის თუ ჩემ და შენ შორის? (14.04.2016); 3)სახელისა და გვარის ერთად ბრუნება: მამა ლაზარე თუ მამაო ლაზარე? (04.02.2016); 4)საკუთარ სახელთა მართლწერა: ბოტიჩელიმ თუ ბოტიჩელმა? (22.01.2016); 5)ფუძის კუმშვა: ლიმნის თუ ლიმონის?.. (<http://edu.aris.ge/news/category/grammar>).

ვებპორტალი **Mediachecker** (მედია მედიისთვის) 2017 წლიდან აქვეყნებს ხშირად დაშვებულ შეცდომებს და მიუთითებს მათს სწორ შესატყვისებს. ვებპორტალს აქვს რამდენიმე განყოფილება. ერთ-ერთია **მედიაენა** ორი რუბრიკით: **ფილოლოგიის სვეტი** და **სწორია/არასწორია**. **ფილოლოგიის სვეტი** ეთმობა საკითხებს: „გრამატიკული ჰიბრიდები“ – სახელწმინდები (17.05.2017), სპორტი და მართლმეტყველება (22.06.2017), - **ეულ** და **-ურ** სუფიქსიანი სახელების მართლწერა (29.08.2017), აბსტრაქტული სახელებისა და საწყისების მართლწერა (04.09.2018), „ვნებითის ვნებანი“ ანუ ორგანული წარმოების ნაცვლად აღწერილობითი ვნებითის უმართებულოდ გამოყენება... (19.09.2018), წევრ-კავშირები „ვინც“ და „რომელიც“ (30.10.2018), ე-სა და ა-ზე

დაბოლოებული სახელების კვეცა (03.02.2018)... (ავტორი ნინო ლომიძე); მეორე რუბრიკა – **სწორია/არასწორია** (01.03.2018) – ანბანის მიხედვით გაწყობილ სწორ-არასწორ ფორმებს წარმოგვიდგენს. ავტორი ძირითადად ეყრდნობა ვ. თოფურია, ივ. გიგინეიშვილის ქართული ენის ორთოგრაფიულ ლექსიკონსა და უცხო სიტყვათა ლექსიკონებს, თუმცა დაზღვეული არ არის შეცდომებისაგან. რამდენიმე კომენტარში მითითებულია კიდევ ამის შესახებ. მაგალითად: „კანცეროგენული, კამპოტი და კაზარმა – არასწორია:) უნდა იყოს, – **კარცეროგენული, კომპოტი და ყაზარმა**“ (Interactive Solutions) და იქვე: „კარცინომა (ძვ. ბერძნ. καρκίνος „კიბო) – კარცინოგენური; კომპოტი (compot), ყაზარმა (ეს სიტყვა რუსულიდან არ შემოსულა)“ (მანანა პატარიძე). აღნიშნული კომენტარების ავტორები მართებულად მიუთითებენ, რომ **სწორია გამაღობთ** და არა **მაღლობთ**. ზოგ შემთხვევაში კრიტიკა უმართებულოა. მაგალითად, იგივე ავტორები წერენ: „სწორია ... **მომღიმარი** და **მკვლევარები** – რაის მკვლევრები, ხუმრობთ?“ (მანანა პატარიძე)... (<https://www.mediachecker.ge/ka/k>). **მკვლევარ** ფუძის კუმშვა-უკუმშველობა ხშირად არის დავის საგანი. ამასთან დაკავშირებით საინტერესოა თ. უთურგაიძის მოსაზრება: „სახელის ფუძეთა კუმშვისათვის მხოლოდ სონორით დაბოლოება არა კმარა, აუცილებელია განსაზღვრული დისტრიბუციული მოდელების დაცვა“ (უთურგაიძე, 2013: 57). მეცნიერის აზრით, გასათვალისწინებელია ისიც, რომ კუმშვის შედეგად არ შეიქმნას ქართული ფონოტაქტიკით არაბუნებრივი თანხმოვანთკომპლექსი (იქვე). ამ მხრივ **მკვლევარ** ფუძის კუმშვა არ იწვევს არავითარ წინააღმდეგობას და ნორმადაც სწორედ შეკუმშული ფუძეა მიჩნეული; ვიდეოპორტალის მომხმარებლების მსჯელობა მცდარია სხვა შემთხვევაშიც. ისინი წერენ: „არასწორია – **ენაძლევება** (ნიძლავი), **ეკვივალენტი** – equal (თუ მაინცდამაინც თანაბარი უნდა ჩაანაცვლო, ჩაანაცვლე ორიგინალიდან და არა რუსულიდან, სადაც "ქ" არ არის) (Interactive Solutions)“. აგრეთვე: „სწორია: **ესე ესეს** (ფრანგულიდან მომდინარეა **essée** და თუ მაინცდამაინც **essai** – აქაც **ai** ერთად იკითხება „ე“-დ, ორი „ს“ (ორი ერთნაირი თანხმოვანი) ქართულში სახელებში არ იწერება, და ფრანგულშიც ორი „ს“ იმიტომ წერია, რომ ორ ხმოვანს შორის მოქცეული ერთი „ს“ გამოითქმის „z“-დ), ასე რომ.

სწორია: ესე“ (<https://www.mediachecker.ge/ka/k>). ამ სიტყვის ორთოგრაფიაც ხშირად არის დავის საგანი. გვხვდება რამდენიმე ვარიანტი: **ესე, ესსე, ესეი, ესსეი**. თანამედროვე ქართული სალიტერატურო ენის ნორმათა მიხედვით მართებულად არის მიჩნეული **ესეი** (თოფურია, გიგინეიშვილი, 1998: 270).

ვებპორტალის **Mediachecker** (მედია მედიისთვის) მასალების საფუძველზე **facebook**-ში შექმნილია გვერდი „**სწორია-არასწორია**“ დევიზით: არ დაუშვათ შეცდომა! – ვწერთ სწორი ქართული სიტყვები. აქ აღნიშნულია, რომ მასალები მომხმარებლებისთვის მოძიებულია ინტერნეტში, მითითებულია ვებპორტალი <http://mediachecker.ge/>, სადაც ტელე-, ონლაინ- და ბეჭდურ მედიაში განთავსებული ჟურნალისტური პროდუქტის ანალიზის შედეგებია თავმოყრილი.

სწორი-არასწორი სიტყვები აქაც მოწოდებულია ანბანის რიგის მიხედვით. გამოქვეყნებულ მასალებს მოჰყვება კომენტარები, ზოგი მოწონების გამომხატველი. მაგალითად: „ძალზე საჭირო გვერდია – განსაკუთრებით ჟურნალისტებისთვის!“... ზოგიერთი მომხმარებლის კომენტარი კი საკმაოდ კრიტიკულია: მიუთითებენ არასწორად მოწოდებული ფორმის შესახებ, სვამენ შეკითხვებს არა მარტო მათთვის საინტერესო სიტყვის, არამედ გვერდის მიერ მოწოდებულ სწორ თუ არასწორ ფორმასთან დაკავშირებით, ზოგჯერ დავობენ კიდევ. მაგალითად, კამათი მოჰყვა **კარი – კარები – კარებები** ფორმათა განხილვას. გვერდის მიერ კატეგორიულად არის უარყოფილი **კარებები**, რაც გაზიარებულია უმრავლესობის მიერ. ეს კარგად ჩანს მომხმარებელთა კომენტარებში:

დავით ბერაია: „ეს „კარებები“ საერთოდ, რა უბედურებაა, რომელ გრამატიკულ ნორმას ემორჩილება, საერთოდ რატომ გავრცელდა?! მაშინ „კაცი“ მრავლობითში „კაცებები“ იქნებოდა, აი, სადაა ლოგიკა, არ მესმის. ყველაზე უხეში შეცდომაა გრამატიკულ შეცდომებს შორის“.

Colin D' Avalanche: „დიალექტიზმია, არა? კახური“

დავით ბერაია: „არა, რა დიალექტიზმი, მთელ საქართველოშია გავრცელებული“.

გია ნანობაშვილი: „ლოგიკის დანახვა მარტივია: ერთი ფრთა ხომ კარია, ორი – კარები, შესაბამისად რამდენიმე ორფრთიანი – კარებები, მაგრამ, რა თქმა უნდა, არასწორია“ ☺

დავით ბერაია: „კარი ჰქვია მოწყობილობას, რომელიც შედგება ერთი ან ორი ფრთისგან, შესაბამისად, ორფრთიანიც კარია და არა კარები“ (<https://www.facebook.com/stsoria.arastsoria/>).

ჩვენც ამ აზრისა ვართ: **კარებები** უმართებულოდ მიგვაჩნია. **კარი – კარები – კარებები** ფორმებთან დაკავშირებით საინტერესოა თ. უთურგაიძის მოსაზრება, რომლის მიხედვითაც **კარებ** (რამდენიმეფრთიანი) აღქმულ უნდა იქნეს, როგორც ფუძე და მისი მრავლობითის ფორმა **კარებებ** უნდა ჩაითვალოს მისაღებად.

„ენის საფიხვნოში“ არც ქართული ენის დიალექტები ავიწყდებათ. მაგალითად, სოციალურ ქსელ **facebook**-ში არის გვერდი „ლექსუმი“, რომელმაც გააზიარა მასალები ლექსუმური დიალექტური ლექსიკონიდან (06.03.2016), რასაც მოჰყვა მომხმარებელთა მიერ უამრავი ისეთი ახალი სიტყვაფორმის შემოთავაზება, როგორცაა, მაგალითად: **საბიჯელა** – ღობეზე გადასასვლელი კიბე, **გაზეები** – წვივები, **ბარამბია** – ხისგან დამზადებული კარის ჩასაკეტი, **დაციმცამება** – თვალის ცეცება (აზა ჯამბურიძე); **გაიბგმარა** – გაიყინა (**Natia Chkhetiani**); **სალასტო** – გოდორი (**Lasha Chorgoliani**); **ქასანიკი** – მატყუარა (**Etiko Kvatashidze**); **ჭაჭეები** თირკმელებია ლექსუმურად, გვერდები არა (**Akhvlediani Natia**); **ლაგლაგი** – უაზრო ლაპარაკი, **გაფოთვნა** – გაქურდვა (**Manana Akhvlediani**); **ლუყუცი** – მსუყე ☺)) **ცისტეხია** – მაღალი ☺) **პლუტი** – ლოთი (**ეფემია გაბრიელი**); **მეიწამა** – მოიფიქრა, მიხვდა, **ფეხგასულზე** – ადრე გაზაფხულზე, **სოგორი** – შემადლებული ადგილი, **შურო** – ჩაღრმავება მთიან ადგილზე, სადაც მოჭრილ ხეებს დაბლა აცურებენ, **ღირღალი** – ჩახლართული ჩხუბი (**Aluda Tskhvediani**)...

„ენის საფიხვნოში“ იმერიზმებზეც ბაასობენ. მაგალითად, **facebook**-ში „იმერეთის სურნელმა“ (გვერდი) ადრე (28.07.2018) გაზიარებულ ალბომში „იმერული-ლიტერატურული ლექსიკონი“ მომხმარებელთა მხრიდან ახალი სიტყვაფორმების მიწოდებისა და იმერული ლექსიკონის შევსების მიზნით დაამატა ფოტო იმერულისთვის დამახასიათებელი ფორმებით: **ქე** – კი, **საცხა** – სადღაც, **აბოჭე** – აკრიფე... (ფბ, 03.10.2017).

ონლაინსამყაროში (ინტერნეტში, სოციალურ ქსელებში...) არსებული მასალის მიმოხილვა გვიჩვენებს, რომ სახელმწიფო ენის საკითხები არ რჩება ქართული

საზოგადოების ყურადღების მიღმა. სპეციალისტებთან (ფილოლოგებთან, ენათმეცნიერებთან) ერთად საზოგადოების სხვადასხვა წრის, სხვადასხვა დარგის წარმომადგენლები მსჯელობენ ისეთ საკითხებზე, როგორცაა: ქართული ენის სიწმინდის დაცვა, ორთოგრაფია, უცხო სიტყვათა გადმოცემა, ტერმინოლოგია, დიალექტური სიტყვაფორმები, პუნქტუაცია... დაგროვილია საკმაოდ მდიდარი და მრავალფეროვანი მასალა, რაშიც ჩანს ქართული ენის არა მარტო ამჟამინდელი ვითარება, არამედ განვითარების პერსპექტივაც. ყოველივე ეს საგანგებო კვლევისა და განსჯის საგნად უნდა იქცეს სახელმწიფოებრივ დონეზე.

გამოყენებული ლიტერატურა

თოფურია ვარლამი, გიგინეიშვილი ივანე, ქართული ენის ორთოგრაფიული ლექსიკონი, გამომცემლობა „განათლება“, თბილისი. 1998.

უთურგაიძე თედო, ქართული ენის ისტორიული გრამატიკის მორფონოლოგიური და მორფოსინტაქსური ასპექტები, თსუ გამომცემლობა, თბილისი. 2013.

ელექტრონული რესურსები:

მსაჯთა საფიხვნო: <https://sportall.ge/fexburti/qarthuli-fekhburthi/skhvadaskhva/23854-msajtha-safikhvno->

საზოგადოებრივ-რელიგიური ინტერნეტჟურნალი „ამბიონი“: <http://www.ambioni.ge/>

უნივერსალური ენციკლოპედიური ლექსიკონი, გამომცემლობა „ფანტაზია“, თბ., 2006: <http://www.nplg.gov.ge/gwdict/index.php?a=term&d=14&t=167579>

ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონი: <http://www.ena.ge/explanatory-online> (<https://www.mediachecker.ge/ka/k>).

http://alia.ge/news/17915?fb_comment_id=2217588608312139_2217937431610590

<http://forum.tsu.ge/lofiversion/index.php?t1475.html>

<https://merabino.wordpress.com/2010/04/16/post20-2/>

<https://ka.wikipedia.org>

<https://www.facebook.com/stsoria.arastsoria/>

<http://edu.aris.ge/news/category/grammar>

<https://www.facebook.com/notes/ლექსუმი/ლექსუმური-დიალექტური-ლექსიკონიდან> (ნანახია: 29.03.2016. 23.55)

Rusudan Saginadze

Doctor of philology, Professor
Akaki Tsereteli State University

“Language Council (Sapikhvno)” and Online World

Abstract

In the era of technological progress, modern society is becoming more and more informative, which gives the opportunity to exchange and interchange the views in any field of our lives. The online world can be imagined as an open space where there is no solitude, there is no only one, monologue. There definitely is the dialogue or more, gathering (council). This gathering is called “Sapikhvno” by us. The reason for this is that there are several sites in the internet space under this name: One of them is **Sapikhvno Home** (<https://www.facebook.com/Sapikhvno/>), the other is **Georgian Sapikhvno** (www.sapikhvno.org). There also is the **TSU Forum > Sapikhvno** (forum.tsu.ge/lofiversion/index.php?f63.html) and others.

The subject of our interest is the “Language Sapikhvno” discussant and arguer on language issues, the target of which is language itself and the problems related to it . The relevant material reflecting this kind of problems existed in the online world is analyzed in the article.